

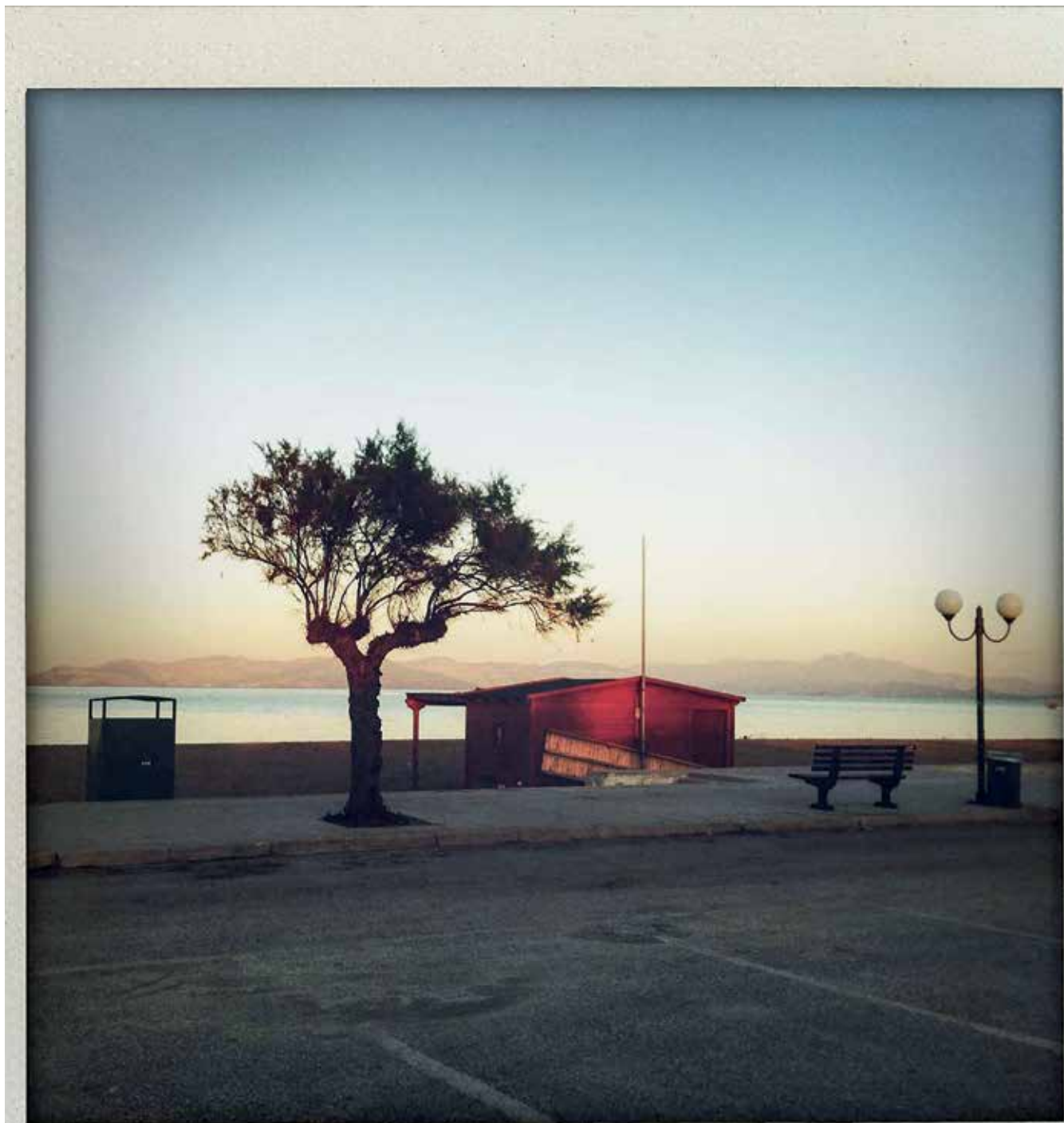
ΤΟΠΙΑ ΔΙΑΦΥΓΗΣ

Η φωτογράφος Λένα Κωνσταντάκου μάς συστήνει τη δική της ονειρική εκδοχή της Ανατολικής Αττικής.

// ΚΕΙΜΕΝΟ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΝΔΡΑΚΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΥ //

«Winter swimmer», 2018. Χειμερινή κολυμβήτρια ετοιμάζεται για βουτιά στην παραλία της Λούτσας.

Στην αριστερή σελίδα, επάνω: «The curious goat», 2018. Αναπάντερη συνάντηση με ένα κοπάδι αιγοπρόβατα σε ένα ξέφωτο στον δρόμο για τον Σχιλιά. Κάτω: «The magic tree», 2018. Η άρκευθος που μοιάζει με φόρεμα, στο μονοπάτι για τις Μαρίκες, στη Ραφήνα.

Σε αυτή τη σελίδα: Untitled, 2014. Σούρουπο στη Ραφήνα. Μία από τις πρώτες εικόνες του πρότζεκτ, όταν η Λένα Κωνσταντάκου πειραματιζόταν με το κινητό της στις βόλτες γνωριμίας της με την περιοχή.

«Four golden rocks», 2014. Στο πάρκο Καραμανλή της Ραφήνας, με θέα την αγριεμένη θάλασσα.

«Solitude», 2020. Μοναχική φιγούρα στην άδεια παραλία της Ραφήνας.

Η έμπνευση έρχεται μέσα από τα πιο απλά πράγματα. Ένα ταπεινό λουλούδι που φύτρωσε χθες στην άκρη του δρόμου, τα παιχνίδια με το φως την ώρα του δειλινού, το κύμα που σπκώθηκε ξαφνικά στην ήρεμη θάλασσα. Στην περίπτωση της φωτογράφου Λένας Κωνσταντάκου, εκτός από στοιχείο έμπνευσης, η απλότητα των πραγμάτων λειτούργησε και ως μέσο προσαρμογής στη νέα συνθήκη που δημιουργήθηκε στη ζωή της, όταν πριν από περίπου μία δεκαετία αποφάσισε να μετεγκατασταθεί από το Λονδίνο στην Ελλάδα.

Γυρίζοντας σελίδα, από την ένταση και τον παλμό της βρετανικής πρωτεύουσας βρέθηκε να συνθέτει τα κομμάτια της καινούργιας της καθημερινότητας στη Ραφήνα – ψαχου-

λευτά και διστακτικά στην αρχή, όλο και πιο συνειδητοποιημένα και ξεκάθαρα όσο περνούσε ο καιρός. Αγάπησε την Ανατολική Αττική, την έκανε σπίτι της. Την περπάτησε, οδήγησε ατέλειωτες ώρες στους δρόμους της, αναζήτησε την ομορφιά της, αυτή που κρύβεται πίσω από τις ξεθωριασμένες επιγραφές των εποχικών μαγαζιών του καλοκαιριού και τη φασαρία του λιμανιού. Και την έκανε πρωταγωνίστρια σε ένα φωτογραφικό πρότζεκτ που εξελίσσεται μέρα με τη μέρα, από εποχή σε εποχή, καταθέτοντας τη δική της ευαίσθητη ματιά για έναν τόσο συχνά παραγνωρισμένο, αλλά κυρίως ταυτισμένο με το αθηναϊκό θέρος, οπότε και οι κάτοικοι της πρωτεύουσας επιστρέφουν στα εξοχικά τους.

Μιλάμε για όλα αυτά πίσω από τις μάσκες,

καθώς συναντιόμαστε για να μου συστήσει διά ζώσης ένα προς ένα τα μέρη όπου εκτυλίσσονται οι φωτογραφικές ιστορίες της. Ραφήνα, Λούτσα, Νέα Μάκρη, Σχινιάς. Ξεκινάμε από την οδό Θάλειας, στην άκρη της Ραφήνας, και μερικά μέτρα πιο κάτω σταματάμε μπροστά σε μια παράξενη άρκευθο – την ίδια που δεσπόζει στο ατμοσφαιρικό κάδρο το οποίο ονόμασε «Magic tree» και δημοσιεύθηκε στα τέλη Νοεμβρίου στη βρετανική Guardian. «Αυτό το δέντρο, έτσι όπως ανοίγουν τα κλαδιά του κομψά σαν βεντάλιες και ακουμπούν στη γη, μου φέρνει στο μυαλό φόρεμα του 19ου αιώνα. Όταν το είδα, το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα είναι πως τελικά η μαγεία βρίσκεται παντού», λέει. Συνεχίζουμε για λίγο ακόμη με κατεύθυνση την παραλία

«Escaping», 2020. Οδηγώντας προς Σχινιά, στον δρόμο με τα κυπαρίσσια. Είναι μια διαδρομή που η φωτογράφος αγαπά για το ιδιαίτερο τοπίο της.

Μαρίκες, κάνουμε μεταβολή και επιστρέφουμε ξανά στον αστικό ιστό. Μου δείχνει στο κινητό της την εικόνα που έβγαλε το 2014 στο πάρκο Καραμανλή, ένα από τα πιο χαρακτηριστικά σημεία της Ραφήνας. Όπως οι υπόλοιπες της σειράς, μοιάζει κι αυτή βγαλμένη από ένα άλλο αφήγημα, απροσδιόριστα εξωτικό, σίγουρα διαφορετικό από εκείνο που οι περισσότεροι φέρνουμε συνειρμικά στον νου γι' αυτή την πλευρά της Αττικής.

«Όταν γύρισα στην Ελλάδα μετά από δεκαέξι χρόνια σπουδών και επαγγελματικής πορείας στην Αγγλία, δυσκολευόμουν να προσαρμοστώ και να βρω τα πατήματά μου σε ένα περιβάλλον εκτός πόλης. Αναζητούσα μια νέα ταυτότητα. Για να μπορέσω να εκτιμήσω το μέρος όπου θα ξεκινούσα τη

ζωή μου από την αρχή, έπρεπε να το μάθω. Κι έτσι βάλθηκα να το εξερευνώ. Τα πρώτα χρόνια δεν έπαιρνα φωτογραφική μηχανή στις βόλτες μου, γιατί δεν έβγαίνα με σκοπό να φωτογραφίσω, αυτό απλώς προέκυπτε. Πειραματιζόμουν λοιπόν με το κινητό μου. Όταν ασχολείσαι με τη φωτογραφία, μπορεί να πηγαίνεις κάθε μέρα στο ίδιο μέρος και κάθε φορά να το βλέπεις εντελώς διαφορετικά. Έχει να κάνει με το πώς νιώθεις, όλα ξεκινούν από μέσα μας. Κάπως έτσι, προοδευτικά, άλλαξα βαθιά και εσωτερικά. Κι ενώ θεωρούσα τον εαυτό μου αμετανόητο παιδί της πόλης, αγάπησα τη φύση».

Την παλιά της ζωή, ως editorial designer στην εφημερίδα Daily Telegraph, δεν την αναπολεί, παρότι δεν έχει κόψει τους δε-

σμούς της με το Λονδίνο. Στο Λονδίνο πέρασε εξάλλου την πρώτη καραντίνα, λανσάροντας μάλιστα το πιο πρόσφατο επαγγελματικό της εγχείρημα, το LenaK Studio. Το ομώνυμο σάιτ (lenakstudio.com) φιλοξενεί μια επιλογή από τις εικόνες της Λένας Κωνσταντάκου, που κατόπιν παραγγελίας τυπώνονται σε περιορισμένα και υπογεγραμμένα αντίτυπα μεγάλων διαστάσεων και ταξιθεύουν σε κάθε γωνιά του κόσμου. Στο μεσοδιάστημα, ασχολήθηκε με τις φωτογραφίες γάμων, συνεργάστηκε με περιοδικά στην Ελλάδα και την Αγγλία, αναλαμβάνοντας μια σειρά από φωτογραφικά πρότζεκτ. «Καταπιάστηκα με πολλά διαφορετικά», λέει, με την Ανατολική Αττική να παραμένει όμως η κυρίαρχη πηγή έμπνευσής της.

«Divine», 2020. Οδός θάλασσας, γεωμετρική σύνθεση με το βλέμμα στον ουρανό.

«Είναι μια παραμελημένη περιοχή, στην οποία δεν συμβαίνουν πολλά πράγματα. Κυλά αργά ο χρόνος, κι αυτό προσθέτει στην αυθεντικότητά της. Έχει την ομορφιά της απλότητας, που δεν έχουν π.χ. τα νότια προάστια της Αθήνας, παρόλο που βρέχονται από την ίδια θάλασσα. Σε εμένα προσέφερε την ποιότητα ζωής που αναζητούσα, είναι μια αθηναϊκή επαρχία κοντά στο κέντρο. Ακόμα και την αισθητική της, που κατά τόπους δεν είναι καλή, τη βρίσκω ενδιαφέρουσα, με διεγείρει φωτογραφικά. Το μόνο που δεν μου αρέσει, όσο κι αν ακούγεται κάπως αντιφατικό, είναι το καλοκαίρι, γιατί φέρνει μαζί του μια άναρχη πολυκοσμία. Ό,τι βλέπεις γύρω σου μεταμορφώνεται, ευτυχώς προσωρινά».

Μπαίνουμε στα αυτοκίνητά μας και οδηγούμε με προορισμό τη Λούτσα. Η ατέλειωτη

αμμουδιά, όπου τις Κυριακές του καλοκαιριού στριμώχνεις όπως όπως την πετσέτα σου μπας και καταφέρεις να χωρέσεις, είναι αυτή την εποχή ένα μικρό ψυχαστήριο, απόκοσμο και ονειρικό μαζί. Θαλασσοπούλια, κλειστά μαγαζιά ενοικίασης εξοπλισμού για windsurf και kitesurf, χειμερινοί κολυμβητές εδώ κι εκεί, στο βάθος μια ανδρική φιγούρα που ισορροπεί και κάνει κουπί πάνω στο SUP. Σταθμεύουμε στην αλάνα και περπατάμε δίπλα στο νερό. Μια γυναίκα με το μαγιά της μας προσπερνά βιαστικά, ξεπλένεται κάτω από τα ντους, φοράει πουλόβερ και μπαίνει στο αμάξι της. «Αυτή την εποχή, λόγω καραντίνας, δεν πάω μακριά, μέχρι τη Λούτσα φτάνω και επιστρέφω στη Ραφήνα. Το ταπεινό μου όνειρο είναι να γίνω χειμερινή κολυμβήτρια. Το υπόσχομαι στον εαυτό μου

κάθε χρόνο, μα κάθε χρόνο κάπου στις αρχές Νοεμβρίου κάτι γίνεται και σταματώ. Έρχομαι λοιπόν εδώ και χαζεύω τον κόσμο που κατεβαίνει για μπάνιο τον χειμώνα. Έχουν μια υπέροχη κοινότητα, που τη ζηλεύω». Της ζητώ να μοιραστεί μαζί μου την ιστορία πίσω από καθεμιά από τις εικόνες της ενόπτας της Ανατολικής Ατικής που χαζεύω στο σάιτ της. «Ζητούμενο για μένα είναι η επαφή με το συναίσθημα, γιατί έτσι φωτογραφίζω: δημιουργώντας συνθέσεις ανάλογα με τη φόρτιση της στιγμής. Μπορεί να περάσουν εβδομάδες χωρίς να κάνω ούτε μία εικόνα, γιατί δεν έχω νιώσει την ανάγκη», παρατηρεί. «Κάθε κάδρο είναι το δικό του στόρι, όμως το πιο σημαντικό είναι το αφήγημα που προκύπτει για τον καθένα καθώς το παρατηρεί, μια επίκληση στο δικό του συναίσθημα...»

HYGIENE ATTENDANTS

ΔΙΠΛΑ ΣΑΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΤΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.

ΤΗΡΗΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

ΣΩΣΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΗΣ ΧΡΗΣΗ ΜΑΣΚΑΣ

ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΒΙΒΑΣΗΣ

**ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΡΙΕΣ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ**

Για να ταξιδεύουμε μαζί με σιγουριά και ασφάλεια.

#togetherwithcare